

νισμένος θὰ εἶσαι ἢ ἐντελῶς τρελὸς;» θελεῖς νὰ νυμφευθῇς τὴν νεαράν Ἀλβερτίναν, σὺ τὸ γεροντοπαλιχάρον, σὺ ὁ ἀθλιὸς σχολαστικὸς, ὅστις μὲ ὅλας σου τὰς γνώσεις καὶ τὸν Θωμασιόν σου, δὲν δύνασαι νὰ ἰδῇς τρία βήματα περὰν τῆς ρινός σου! Ἄφες αὐτὰς σου τὰς σκεψεις διότι εἶμαι ἱκανὸς νὰ σε συντρίψω εὐθὺς ἀπὸψε.

Ὁ γραμματεὺς ἦτο ἄνθρωπος πρῶτος, εἰρηνικὸς καὶ πρὸ παντῶν θειλὸς, ἀδύνατος ν' ἀπαντήσῃ διὰ λέξεως τραχείας εἰς μίαν προσβολὴν κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ προσβολὴ τοῦ χρυσοχοῦ ἦτο πολὺ ἀπότερος, ὁ δὲ Τεῦσμαν, ὅστις ἄλλως τε εἶχε πλεῖστον τοῦ συνήθους, ἠγέρθη πλήρως ὀργῆς καὶ ἀπήντησε διὰ φωνῆς ὀξείας. « Ἀγνοῶ τί δικαίωμα ἔχετε νὰ μοὶ ὀμιλῇτε οὕτω πῶς, κύριε ἄγνωστε. Πιστεύω ὅτι ἠθελησάτε νὰ μ' ἐμπαίξετε μὲ παιδικὰ παιγνίδια καὶ ὅτι τολμᾶτε νὰ ἔχητε σεῖς ὁ ἴδιος ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς δεσποινίδος Ἀλβερτίνας. Ἐξωγραχρίσκατε τὸ πρόσωπόν της ἐπὶ τῆς ὕψους, καὶ, τῇ βοηθείᾳ φανοῦ μαγικοῦ ὃν ἐκρύπτετε ὑποκάτω τοῦ μανδύου σας, μοὶ ἐδείξατε εἰς τὸ παλαιὸν μέγαρον τὴν εὐάρεστον ἐκείνην εἰκόνα· ἀλλὰ γνωρίζω ὅλας αὐτὰς τὰς πανουργίας καὶ ἀπατάσθε ἂν νομίζετε ὅτι δύνασθε νὰ μ' ἐξαπατήσητε μὲ αὐτὰς τὰς φαντασμαγορίας καὶ νὰ μοὶ φέρησητε σύγχυσιν μὲ τὰς χονδροειδεῖς σας ὕβρεις. »

— Πρόσεχε, εἶπεν ὁ χρυσοχὸς μὲ ὕφος ἀπαθές, πρόσσεχε! ἔχεις ἐδῶ νὰ κάμῃς, μὲ ἀνθρώπους πολὺ παραδόξους.

Καὶ ταυτοχρόνως τὸ πρόσωπον τοῦ χρυσοχοῦ μεταμορφώθη εἰς μορφήν ἀλώπεκος. τοῦτο δὲ τόσον ἐπτόησε τὸν γραμματέα ὥστε τὸν ἔκαμε νὰ πέσῃ ὕψις ἐπὶ τοῦ καθίσματός του.

Ὁ γέρον δὲν ἐφάνη ποσῶς ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ μεταμορφώσει ταύτῃ τοῦ χρυσοχοῦ. « Παρατήρησον λοιπὸν, εἶπε, τί ἀστεῖον! αὐτὰ ὅμως εἶνε παίγνια ἀσήμεντα· ἐγὼ γνωρίζω καλλίτερα ἀπ' αὐτὰ, Λεονάρδε. »

— Νὰ τὰ ἴδωμεν, εἶπεν ὁ χρυσοχὸς, ὅστις ἤδη ἀναλαβὼν τὴν προτέραν τοῦ ἀνθρωπίνου μορφήν, ἐκάθητο ἡσυχῶς παρὰ τὴν τράπεζαν νὰ τὰ ἴδωμεν καὶ τὰ ἰδικά σου.

Ὁ γέρον ἐξήγαγεν ἀπὸ τοῦ θυλακίου του μεγάλην μαύρην ραφανίδα, ἧς ἀφαίρεσας τὸν φλοιὸν διὰ τοῦ μαχαίριου του, τὴν ἔκοψεν εἰς μικρὰς λωρίδας ἅς ἐξήπλωσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Μόλις ἐκτύπα ἐπὶ τῆς ραφανίδος, ἀνεπήδα ἐξ αὐτῆς ἀντηχοῦν χρυσοὺν νόμισμα τὸ ὅποιον παρῴσιαζεν ἐκεῖνος πρὸ τοῦ χρυσοχοῦ, ἀλλὰ τὸ ὅποιον, μόλις θιγόμενον παρ' ἐκείνου, κατέπιπτεν εἰς σπινθήρας. Ὁ γέρον, πλήρως ἀγανακτισθεὺς, διότι ἔβλεπε τὰ νομίσματα οὕτως ἐξαφανιζόμενα, ἐκτύπα ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τῆς ραφανίδος καὶ ἐνεχείριζε νέα νομίσματα εἰς τὸν χρυσοχόν.

Ὁ γραμματεὺς, ἐπτοημένος, καὶ μὴ δυνάμενος ἐπὶ πλεόν νὰ παλαίσῃ πρὸς τὴν σύγχυσίν του, εἶπε μετὰ φωνῆς τρεμούσης. « Ἀξιότιμοί μου κύριοι, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς χαιρετήσω » ἔπειτα, λαβὼν τὸν πῖλον καὶ τὴν ράβδον του, ὤρμησεν ἔξω τοῦ καπηλείου.

Καθ' ὁδόν, ἤκουσε τὰ δύο μυστηριώδη πρόσωπα γελῶντα παταγωδῶς. Τὸ αἶμα ἐπάγωσεν εἰς τὰς φλέδας του.

(ἀκολουθεῖ.)

Ὁ Ἱατρος κ. Π. ἔλεγε προχθές εἰς το καφενεῖον μὲ ὕφος σοβαρὸν.

— Ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ αὐτὰς ὁ βροχερὸς καιρὸς δὲν θὰ ἔχωμεν καλὰς ἡμέρας.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ

(Ἐκ τῆς Revue Scientifique)

Ἐὰν πιστεύσωμεν ἓνα τῶν συντακτῶν τοῦ « Popular Science Monthly », ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε τὸ μόνον ὃν ὅπερ ἀντιποιεῖται τῆς ἀξιώσεως, λίαν ἄλλως ἀλλοκότου, τοῦ ἀποδίδειν τὴν δικαιοσύνην, τ.ε. τοῦ νὰ προσφέρῃται πρὸς τοὺς ὁμοίους τοῦ ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος ἢ μᾶλλον τῆς ἀνικανότητος των. Διὰφορα πτηνὰ πράττουσι τὸ αὐτό. Κατὰ διάφορα χρονικά διαστήματα, διηγεῖται ὁ κ. Ἐδμονσὼν, πολυάριθμοι κορώναι τῶν νήσων Σχετλάνδης συναθροίζονται εἰς τι πεδῖον, ἐπὶ τινος λόφου, καὶ φέρουσιν εἰς τὴν συνέλευσιν ἀριθμὸν τινα ὁμίων των. Μετὰ καταθρόνιον φυλαρίαν, ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν δυστυχῶν κατηγορουμένων καὶ τὰς κατακίπτουσι, τούτου δὲ γενομένου, ἐκάστη ἀπέρχεται εἰς τὰ ἴδια. Ἐτερός τις παρατηρητὴς ὁ κ. Σοκ, λέγει, ὅτι εἶδε τὸ ἐξῆς: Διερχόμενος δι' ἄγρων τινων ἤκουσε πολὺν θόρυβον ἐν δένδροις, κατοικουμένοις ὑπὸ κορωνῶν, καὶ ἔσπευσεν νὰ ἰδῇ τί συμβαίνει. Εὗρίσκει περὶ τὰς πεντήκοντα κορώνας φιλονεικούσας περὶ μιᾶς ὁμοφύλου των. Αὕτη ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κύκλου φαίνεται κατ' ἀρχὰς λίαν βεβαία καὶ σχεδὸν ἀναιδὴς πρὸ τῶν ἐνόρκων. Περὶ τοὺς ἐνόρκους, πάλιν, πολλὰ ἐκατοντάδες κορωνῶν, ἐσχημάτιζον δευτέρον κύκλον ἀρκούντως διακεκριμένον τοῦ πρώτου. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου ἡ κατηγορουμένη ταράττεται καὶ περιπίπτει εἰς σύγχυσιν. Μόλις ὀμιλεῖ, κινεῖται καὶ φαίνεται αἰτούσα χάριν. Καταδικάζουσιν αὐτὴν εἰς θάνατον καὶ ἀμέσως ἡ συνέλευσις διασκορπίζεται. Ἀνάλογα γεγονότα ἐσημειώθησαν ὑπὸ διαφόρων παρατηρητῶν. Ἀγγλὸς τις ἐπίσκοπος διηγεῖται ὅτι, ὄλων τῶν ὦν πελαργοῦ τινος ληφθέντων ὑπὸ χειρουργοῦ τινος καὶ ἀντικατασταθέντων δι' ὦν ὄρνιθος, ὁ ἄρρην ἐξεπλάγη μεγάλως, βλέπων ἐκκολαφθέντα πτηνὰ διάφορα τῶν ἀναμενομένων. Ἀπὸ ἐπὶ μικρὸν ἐσκέφθη, ἐξήτησε τὴν συνδρομὴν φίλων, αἵτινες ἤλθον μετὰ μεγάλης σπουδῆς καὶ συνήθροισθησαν περὶ τῆς δυστήνου συζύγου καταδικάσαντες αὐτὴν αὐθωρεῖ εἰς θάνατον, ὡς ἔνοχον μοιχείας ἀνχηφιβόλως. Εἰς τὰ περίξ τοῦ Βερολίνου εἰδὸν ποτε ν' ἀντικαταστήσωσιν εἰς τινα φωλεὰν τὸ ὦν πελαργοῦ δι' ὠοῦ χηνός. Ἡ ἐκκόλαψις ἐγένετο. Ὁ ἄρρην πελαργός, ἰδὼν τὸ στεγανόποδον, ἐταράχθη ὑπερβολικῶς καὶ χωρὶς μηδὲν νὰ πράξῃ κατὰ τούτου, ἔπτη ἀμέσως ριγνύων φρικῶδεις κραυγὰς.

Ἡ θήλεια ἐξηκολούθει φροντίζουσα περὶ τοῦ χηναρίου. Κατὰ τὴν πρώτην τῆς τετάρτης ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἄρρενος, εἶδον ἐν τινι παρακειμένῃ πεδιάδι μεγάλῃν συνέλευσιν πελαργῶν. Ἦσαν περὶ τοὺς πεντακοσίους, καὶ ἐφλυάρουν μετὰ πολλῆς εὐστροφίας, ἀκούοντες τῶν δημηγοριῶν ἄλλου τινὸς ἀπέναντι αὐτῶν. Ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀπεσπάρθησαν διαδοχικῶς ἐκ τοῦ ὁμίλου διάφοροι πελαργοί, οἵτινες ἐδημηγόρησαν ἀλληλοδιαδόχως, καὶ τέλος, ὅλον

τὸ στίφος, κραυγάζον μεγάλας, ἀπέπτυ καὶ ὁδηγηθέν ὑπὸ τοῦ προσβεβλημένου συζύγου, ὡς τὸν ὑπέθετον, ἀνῆλθεν εἰς τὴν φωλεάν ἐνθα ἡ σύζυγος εἶχε μείνει προφανῶς λίαν τεθορυβημένη, καὶ ἐξόντωσαν διαδοχικῶς τὴν τάλαιναν μητέρα, τὸ χηνάριον, τέλος δὲ καὶ αὐτὴν τὴν φωλεάν!

(Μετάφρασις Α. Ι. Ξενθοῦ.)

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Δύο λόγοι ἰσχυροὶ ὑπάρχουσιν οὔτινας ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις νὰ προκαλῶσιν εἰς τὴν Ἐκθέσειν τὴν συρροὴν τοῦ πλήθους, ἡ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκπτώσις τῆς τιμῆς τῆς εἰσόδου, καὶ τὸ προσεγγίζον τῆς Ἐκθέσεως πέρας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ δύο οὗτοι λόγοι οὐδεμίαν ἐπιρροὴν φαίνονται ἐξασκήσαντες ἐπὶ τοῦ ἀψικόρου ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, ἕκαστον δὲ ἄτομον μετὰ μίαν ἢ δύο ἐν τῇ Ἐκθέσει ἐπισκέψεις, δὲν σκέπτεται νὰ φροντίσῃ περὶ νέας πάλιν ἐκεῖ μεταβάσεως, ἀφοῦ, ὡς λέγομεν, ὅ,τι ἡ τὸ νὰ ἰδῇ καὶ νεῖς, τὸ εἶδε. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀραῖοι τῆς Ἐκθέσεως ἐπισκέπται φαίνονται ὅτι μεταβαίνουν ἐκεῖ μᾶλλον ἵνα κάμωσι τὸν περίπατόν των, ἀφοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον μετ' ἀδιαφορίας περιέρχονται τὰς αἰθούσας τῶν ἐκθεμάτων, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην. Καὶ αὐτὸ ἐπὶ τὸ προσφιλὲς τῆς Καλλιτεχνίας τμημα δὲν κινεῖ πλέον τόσον τὸ ἐνδιαφέρον, πλὴν μόνης τῆς ἀκορέστως πάντοτε θαυμάζομένης παρ' ὅλων εὐαρέστου ἀναγνώσεως τοῦ κ. Ἰκωβίδου ἥτις οὕτω, χάρις εἰς τὸ τερπνὸν τοῦ θέματος αὐτῆς, ἀπέκτησε δικαίας ἀξιώσεως ὅπως ἀναγορευθῇ ἡ κορωνὶς τῶν ἐκθεσιῶν εἰκόνων.

Υπάρχει ἐν τούτοις καὶ τμημα τι ἐν τῇ Ἐκθέσει οὔτινος τὰ ἐκθέματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ τῶν ἄλλων τμημάτων, δὲν παύουσι κινεῖν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προκαλοῦντα πρὸ αὐτῶν τὸ πλεῖστον τῶν ἐπισκεπτῶν, ἰδίως τὰς κυρίας. Τὸ τμημα τοῦτο εἶνε τὸ τῶν χειροτεχνημάτων, καὶ εὐλόγως κινεῖ πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον, διότι τόσον πολυπληθὴ μικροσκοπικὰ κομψοτεχνήματα ἀπαρτίζουν τὸ τμημα τοῦτο, ὥστε ὁσάκις καὶ ἂν περιειργάσθῃ τις αὐτό, θὰ εὕρῃ πάντοτε νεοφανές τι ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον εἶχε παρατρέξει ἀπαρατήρητον κατὰ τὰς προηγούμενας ἐπισκέψεις. Ὅλα δὲ τὰ μικρὰ ταῦτα χειροτεχνήματα τόσην χάριν καὶ λεπτότητα συνεισφέρουσιν ἐν αὐτοῖς, ὥστε δύναται εἰς πάντας ἡ θέα αὐτῶν νὰ παρέχῃ πολύωρον καὶ τερπνοτάτην ἐνασχόλησιν.

Πολλὰ τῶν ἐργοχειρῶν τούτων εἶνε ἀληθῆ καλλιτεχνήματα, ὡς μετὰ ἄλλων καὶ οἱ ἐπὶ πλαισίου κεντημένοι στέφανοι ἀνθέων τῆς δεσποινίδος Εὐρυδίκης Βλάχου, ὧν ἡ θέα κινεῖ εἰς θαυμασμόν διὰ τῆς εἰς ἄκρον φιλοκαλίου καὶ λεπτῆς αὐτῶν ἐξεργασίας. Ἀλλὰ πάλιν ἐργόχειρα παριστάνοντα εἰκόνας, ἠδύναντο, ἐὰν ἐτίθεντο εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τμημα, ὅχι μόνον νὰ ἐξαπατήσωσι τὸ βλέμμα, ἐκ-

λαμβάνόμενα ὡς πραγματικαὶ εἰκόνες, ἀλλὰ καὶ ὡς καλλιτεχνήματα νὰ κινήσωσι τὴν προσοχὴν. Ἐν τῶν ἐργοχειρῶν τούτων εἶνε ἡ μετ' ἀμμιήτου δεξιότητος ἐξεργασμένη διὰ λευκῆς μεταξῆς ἐπὶ μαύρου ὑφάσματος Ἀθηνᾶ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Παναγιωτάτου, ὡς καὶ ἡ παρ' αὐτὴν εἰκὼν τῆς κυρίας Π. Ξενοκράτους, ἐξεργασμένη διὰ τριχῶν τῆς κεφαλῆς καὶ ἀπεικονίζουσα τὸν Παρθενῶνα. Πλὴν ὅμως τούτων ὑπάρχει καὶ πληθὺς ἄλλων κομψοτεχνημάτων μετ' ἄκρας ἐπίσης λεπτότητος καὶ φιλοκαλίας ἐξεργασμένων, ὧν ἡ πλήρης ἀπαρίθμησις θ' ἀπῆτει πολὺν χρόνον.

Πρὶν ἢ ἀπέλθωμεν τῆς Ἐκθέσεως, ἃς ρίψωμεν ἐν βλέμμα καὶ ἐπὶ τῆς καλλιτεχνικῆς πινακοθήκης τοῦ ἄνω ὁρόφου. Ἡ αἰθούσα αὕτη περιέχει ἄρκετὰ τὰ ὠραῖα, μετὰ τῶν ὁποίων τὰς θαυμασίους θαλασσογραφίας τοῦ κ. Προσαλέντη, ὡς καὶ μικρὰν χαριστάτην καὶ ἰδιότροπον εἰκόνα καλλιτέχιδος, παριστῶσαν τὴν φιλονεικίαν δύο μικρῶν πτηνῶν ἅτινα ἀλληλομαδοῦνται μὲ τὰ ράμφη των καὶ τῶν ὑποίων τὰ ἀπεσπασμένα πτέρη κείνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ κατὰ γῆς, περὶ τοὺς δύο μικροσκοπικοὺς μαχητάς. Ἀλλὰ τὸ λαμπρότερον τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἔργων εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ προσωπογραφία κυρίας τινὸς ἔργον τοῦ κ. Γεωργαντᾶ. Ἡ ἔκφρασις τῆς ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ ἀπεικονιζομένης εἶνε πλήρης ζωῆς, καὶ δὲν θὰ σφάλῃ τις λέγων ὅτι ἡ οἶονεῖ ζῶσα τῆς προσωπογραφίας ταύτης ἔκφρασις μηχανικῶς προσεληκύει αὐτὴ πρώτη τὸ βλέμμα τοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ εἰσερχομένου ὅστις ἐπὶ πολλὴν ὥραν μένει θεωρῶν τὴν παραδόξως φυσικὴν ἐμφύχωσιν ἣν ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ κ. Γεωργαντᾶ ἀποπνέει.

Κ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

(Ἀφιερῶνται τῷ κ. Α. Προβελεγγίῳ).

Ποτὲ κακὸ χειρότερον δὲν ἤμπορεῖ νὰ σ' εὕρῃ,
Παρά ξανθοῦλα ν' ἀγαπᾷς καὶ αὕτη νὰ μὴν τὸ ξεύρῃ.

Ποτὲ κακὸ χειρότερον δὲν ἤμπορεῖ νὰ σ' εὕρῃ,
Παρά λεθέντη ν' ἀγαπᾷς καὶ αὐτὸς νὰ μὴν τὸ ξεύρῃ.

== Ἦλιε μου, χρυσοῆλιε μου, ἔμπα νὰ τὴν ξυπνήσῃς,
Τὸν πόνο μου νὰ τῆς εἰπῇς καὶ νὰ τῆς μολογήσῃς.

== Ἦλιε μου, χρυσοῆλιε μου, τρέχα νὰ τὴν ξυπνήσῃς,
Τὸν πόνο μου νὰ τοῦ εἰπῇς καὶ νὰ τοῦ μολογήσῃς.

Ὁ ἥλιος μὲν ἀκτῖνα του ἀπ' τῆς σκισμάδας ρίχνει,
Καὶ στὴ ξανθοῦλα ποῦ ξυπνᾷ τὸ παλληκάρι δειχνει.

== Ἄν δὲν τὸν θέλῃς, γύρισε, ξαναγλυκοκοιμήσου.

Ἀπὸ τὸ στρῶμα τῆς πηδᾶ, στὸ παραθύρι πᾶει,

Ὁ νηὸς τὴ βλέπει, σταματᾷ καὶ γλυκοχαιρετᾷ...

== Ξανθοῦλα, ἐσένα ἀγαπᾷ! λεθέντη, εἶνε ἰδική σου!

Κι' ὁ ἥλιος τοὺς στεφάνωσε.

Ι. ΜΑΡΑΝΟΣ